

dre Maskiner, saa vidt jeg kan stønne, af Gasmotorer, men paa Landet kan man ikke benytte Gas, man maa der holde sig til Dampkraften. Det forekommer mig derfor, at skal man paa ethvert Mejeri, paa enhver Mølle, hvor man har en Hjælpemaskine, som man bruger til enkelte Tider af Døgnet eller til enkelte Tider af Næret, f. Eks. naar det ikke blæser, have en Maskinpasser, som har aflagt Prøven, selv om det kun er Prøven af anden Klasse, tror jeg, det vil blive vanskeligt at imødefomme en saadan Forbring. Det vil jo altid blive en af de Mænd, der ellers hjælpe til i Bedriften, saasom en Mejerist, en Møllersvend, Mølleren selv eller en anden Mand, som vil komme til at passe Dampkedlen, og det, at han skal have været 3 Maanedere under Vejledning af en Maskinpasser af første Klasse, er en ikke ubetydelig Forbring at stille. En Mejerist kan ikke gøre Gyldest som Maskinpasser, selv om han har været paa et Mejeri i flere Aar og hjulpet til at passe Maskiner, naar det kun er en mindre Maskine, og der altsaa kun har været en Maskinpasser af anden Klasse ved den. Han skal have været ved et Fabrik anlæg eller industrielt Anlæg i det mindste i 3 Maanedere og lært at passe en større, en mere indviklet Maskine. Det forekommer imidlertid mig, at en saadan Uddannelse ikke er saa nødvendig eller nyttig som Uddannelsen ved en mindre Maskine, der mere ligner den, han kommer til at arbejde ved. Jeg tror derfor, at en Del af dette Forslags Bestemmelser vil møde stor Modstand, navnlig fra Landbrugets Side, og at det bør nøje undersøges, om de Bestemmelser, der ere trufne, ikke ere for strenge, om der i det hele taget bør stilles saadanne Forbring til Maskinpassere ved de mindre Maskiner, og om det ikke kunde være tilstrækkeligt, at Ejeren af en saadan Maskine har et Ansvar lige over for sine Medmennesker og Arbejdere. Er det virkelig nødvendigt, at Staten tager Ansvaret fra den vedkommende og paatager sig det selv? Det forekommer mig, at det bliver et for stort Formynderskab.

Der vil ogsaa, forekommer det mig, blive lagt en temmelig stor Magt i Fabriktilsynets Hænder ved §§ 5—6; thi, naar dette Forslag træder i Kraft som Lov, vil jo Fabriktilsynet have det i sin Magt at bestemme, hvem af de nuværende Maskinpassere der maa blive ved at fungere, og hvem der skal afskediges hele Landet over. Det er en stor Magt at lægge i vedkommende Fabrikinspektors Hænder. Ligesaa kan han senere, naar der bliver Tale om, at han ikke er tilfreds med en Maskinpasser, sige,

at den Mand maa ikke fungere mere. I andre Forhold mener man, at man skal være mere forsigtig, inden man giver Jolt Afsted og forbyder dem at bekræftige sig med et vist Slags Arbejde, og det forekommer mig derfor, som sagt, at være for meget at lægge en saadan Magt i en enkelt Mand's Hænder. Jeg mener derfor, at dette Forslag bør undergaa adskillige Forandringer, inden det kommer frem som Lov.

Stilling: I Modsætning til den ærede sidste Tale vil jeg udtale, at efter min Mening vil denne Lov være et stort Fremskridt. Som det allerede er udtalt, kom der jo den Gang, da Forslaget om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden laa for, Røster frem for, at der ogsaa skulde gives Regler for Pasning af disse Dampkedler. Det har vist sig, at der finder flere og flere Ulykkestilfælde Sted, og jeg tror, at den ærede Talers Frygt for, at det skulde være vanskeligt at finde Jolt, der ere egnede til at passe disse Kedler, ikke er af nogen videre Betydning. Flere og flere uddannes jo nu i Maskinaget, og den Prøve, der foretages, er i og for sig saa ringe, at enhver Mand med Interesse for Sagen maa kunne aflægge den i Løbet af ganske kort Tid. Desuden forekommer det mig, at naar det i § 4 hedder, at Bevis kan foretages efter, at vedkommende har lært under Tilsyn af en Maskinpasser af første Klasse eller anden efter Fabriktilsynets Skøn tilstrækkelig kyndig Mand, ligger der jo deri en Vejledning med Hensyn til, paa hvilken Maade de paagældende kunne uddannes. Den, der i mange Aar har haft med en saadan Maskine at gøre, maa som Regel være i Stand til at kunne sætte en Mand ind i Sagerne paa en tilstrækkelig Maade, saa at den vedkommende Fabrikinspektør maa anse sig betrygget i saa Henseende.

Jeg vil i Modsætning til, hvad der er fremhævet om at undtage Maskiner fra dette Tilsyn, fremhæve, at der er enkelte, som efter min Formening burde komme ind under dette Forslag, men som ikke ere tagne med. Der staar i § 2: „Til at forestaa Pasningen af Lokomotiver og andre til Befordring af Personer eller Guds bestemte Dampmaskiner“; men der findes jo ogsaa paa Jærnbannerne foruden Lokomotiverne disse ny Barmeledninger, som tilføre Vaggonerne Damp, og som alle rejsende vistnok ere meget glade ved. Der er paa Sjælland og ved Eksamprestogene i Sylland og paa Sjn særlig uddannede Kedelpassere, som have den Funktion at passe disse smaa Dampkedler; men for Syllands Vedkommende passes al-